

PANDEÀMIA

“El covid-19 ho ha aturat tot: em fa por quedar-me al carrer”

Òmnium, ECAS i Coop57 recapten fons per pal·liar l'emergència social del coronavirus

MARC TORO
BARCELONA

El Pere –nom fictici– té 49 anys i en fa trenta que ha anat “entrant i sortint del carrer”. L'última etapa sense llar la va passar a Barcelona, on va arribar l'octubre del 2017 fugint d'una complicada situació familiar a Mallorca. Amb els mesos va aconseguir una plaça en un alberg de serveis socials de Sant Joan de Déu i, des de l'octubre del 2018, viu en un pis del programa *housing first* de la mateixa entitat. Malgrat tenir esquizofrènia i un 69% de discapacitat psíquica, tenir un sostre li va permetre trobar feina com a vigilant de seguretat en un museu. Fins que va patir un brot. Després d'agafar la baixa no li van renovar el contracte, i quan va rebre l'alta mèdica ja havia consumit tot l'atur. “Em volia reincorporar al món laboral, però el covid-19 ho ha aturat tot”, explica, i admet que ara té por pel seu futur: “Estic acollonit, tinc molta por. No tinc ingressos i en qualsevol moment em puc tornar a quedar al carrer”.

Com el Pere, més d'una quarta part de la població de Catalunya es podria trobar en risc d'exclusió com a conseqüència de la pandèmia, segons la Taula del Tercer Sector. Una

premissa a la qual s'han agafat Òmnium Cultural, Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS) i Coop57 per impulsar una marató solidària davant l'emergència social que el virus ha agreujat. La iniciativa, en el marc del projecte Lliures, va arrencar dijous passat i acabarà el mateix dia d'aquesta setmana. Els fons recaptats es destinaran a projectes socials al voltant de la pobresa cronificada i l'exclusió agreujada per l'atur, la infància en risc i sense accés a l'educació, l'absència d'una llar digna i l'emergència alimentària i de necessitats bàsiques.

Amb el pis per ara garantit –mentre no tinguin ingressos no ha de pagar el lloguer–, el principal repte del Pere és menjar cada dia. Té una “relació trencada” amb els seus pares des de fa molts anys i no disposa de cap xarxa de suport al seu entorn, de manera que per alimentar-se ha hagut de recórrer a vies com menjadors socials o la targeta moneder Barcelona Solidària. Rep 121 euros mensuals amb aquesta ajuda, que li arriba per a una “bona compra”, però no es vol quedar en aquesta situació. Donada la seva discapacitat, confia en poder accedir a una pensió no contributiva (PNC), una prestació que l'aturada pel covid-19 no li ha permès tramitar. “Amb aquesta ajuda podria anar sobrevi-

Un dels possibles beneficiaris de la campanya contra la crisi social del covid.

MANOLO GARCÍA

vint, i també és compatible amb tenir una feina”, explica esperançat.

El seu objectiu principal, de fet, és trobar feina. En el passat havia exercit com a cambrer, i ara s'està formant en llenguatges web perquè li agradaria provar sort al camp de la informàtica. Les seves patologies, però, li compliquen la vida al món laboral. “Tinc problemes per socialitzar-me i normalment no encaixo. Els companys em veuen alguna cosa diferent, però com que parlo bé i tinc una certa cultura no acaben d'entendre que tingui una diferència i no se solen relacionar amb mi”, lamenta.

El context actual agreuja la situació: “Sense covid et pots moure, re-

partir currículums i anar de bar en bar si cal, però amb el covid...”, diu, sense acabar la frase. Paradoxalment, la seva discapacitat és el que li permet en aquests moments tenir un sostre i una “perspectiva de recursos”. “M'estan permetent aquestes condicions de lloguer i puc accedir a la PNC [...]. Què seria de mi, amb el covid, si no tingués una discapacitat?”, es pregunta. “La pandèmia agreuja una situació de vulnerabilitat i pobresa que ja existia al nostre país”, apunta el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, en un comunicat sobre la marató solidària. “L'avui ja és pitjor. El demà encara el podem canviar”, conclou David Fernández (Coop57). —

Les entitats socials s'uneixen per demanar un pla de xoc

GERMÁN ARANDA MILLÁN
BARCELONA

La Taula del Tercer Sector, que aplega 30 federacions que sumen 3.000 entitats i atenen més d'un milió i mig de persones vulnerables, va presentar ahir una proposta conjunta de protecció social per a la crisi postpandèmia que compta amb 16 mesures i inclou la regulació del preu del lloguer. La proposta va ser debatuda durant la tarda en una reunió amb el conseller d'Afers Socials i Famílies, Chakir el Homrani, malgrat que la petició era trobar-se amb el president de la Generalitat, Quim Torra, segons lamentava la Taula en el seu comunicat.

El conseller va proposar crear un grup de treball conjunt dins el comitè tècnic per elaborar el pla per a la reactivació econòmica (CORECO) derivat de la pandèmia i va recordar que el departament ha destinat fins ara més de 20 milions d'euros a les entitats socials, amb 8,7 milions ad-

ditionals als previstos per a les entitats socials.

Les entitats que treballen amb els més desfavorits de la societat, incloent-hi els que menys recursos econòmics tenen i també les persones amb trastorns mentals, alerten que “és l'oportunitat de fer canvis profunds” donant valor al treball social perquè no tornin a pagar la crisi els més vulnerables, com consideren que va passar quan la Generalitat “va retallar 4.000 milions d'euros en ajuts socials”, explica al diari ARA Francina Alsina, presidenta de la Taula del Tercer Sector, que es mostra convençuda que l'arrel de la crisi actual encara s'ha de trobar en aquelles retallades.

“A les portes de la pandèmia ja estàvem avisant que la situació era insostenible i que teníem un 20% de risc de caure en la pobresa. Es va parlar d'imaginació quan es van fer les retallades i ja veiem on ha portat això a la sanitat. Doncs imagina amb les entitats socials”, reflexiona Alsina, que veu sobretot dos eixos acce-

Cua en un menjador social del Raval, a Barcelona.

FRANCESC MELCÓN

leradors dels efectes de la crisi: els problemes d'habitatge i “una mala contractació”, que ha generat el que es coneix com a “pobresa intermitent”, amb persones que entren i surten dels circuits d'ajuts socials en funció de quan aconsegueixen breus contractes de treball precari.

A diferència del que passa amb la sanitat pública, “de la qual tothom s'enorgulleix”, analitza Alsina, cal, segons ella, “reconèixer i donar prestigi al paper dels serveis socials i les entitats socials, com a agents d'una serveis públics dels quals de vegades sembla que ens hàgim d'avergonyir”.

Aquest és un dels 16 punts d'un document que, en qualsevol cas, va més enllà de les entitats i demana mesures directes per als col·lectius vulnerables. En el primer punt, es demana “assegurar la garantia d'ingressos” per als més vulnerables, a l'espera que es concretin i es facin efectives les prestacions de renda mínima aprovades per l'Estat. També es reclama pressionar l'Estat “perquè apliqui urgentment una regulació del preu del lloguer”, així com “mesures d'increment del parc d'habitatge social”. La Taula fa èmfasi en la importància de garantir el dret a l'energia, el finançament de la inserció laboral i la coordinació entre administracions i entitats. —